

Sygn. akt V P 28/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Hop

Ławnicy: Bogusława Wąsowicz, Zdzisław Drewniak

Protokolant: Anna Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016r. w Słupsku

sprawy z powództwa **M. T.**

przeciwko: (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej w G.**

o odszkodowanie w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę za bezskuteczne

- zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej w G. na rzecz powódki M. T. kwotę 11.618 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2015r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę,
- zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej w G. na rzecz powódki M. T. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- wyrokwowi w punkcie 1. co do kwoty 3.872,67 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt V P 28/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 05 lutego 2015r. **powódka M. T.** domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej w G. kwoty 11.850,00 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty. Nadto, wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając powyższe wskazała, że pozostaje w zatrudnieniu u pozwanego od dnia 1 lutego 2000 roku, zaś od dnia 8 października 2001 roku umowa o pracę ma charakter umowy na czas nieokreślony. Podała, że w dniu 30 stycznia 2015 roku wręczono jej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony za wypowiedzeniem, w którym jako przyczynę wypowiedzenia pracodawca wskazał brak realizacji planów sprzedaży. M. T. wskazała nadto, że oświadczyła wówczas, iż nie zgadza się z tak ujętą przyczyną rozwiązania umowy o pracę i wyjaśniła, że brak realizacji planów w kilku ostatnich miesiącach wynikał z tego, że w magazynie brakowało materiałów.

Podniosła nadto, że prawdziwymi powodami leżącymi u podstaw kwestionowanego wypowiedzenia są wyłącznie problemy finansowe pracodawcy, z czym wiąże się rozpoczęcie procesu upadłości układowej, a także likwidacja (...) oddziału firmy.

M. T. argumentowała również, że w normalnych warunkach wykonywała zatwierdzone plany sprzedaży, jednakże od miesiąca sierpnia 2014 roku stało się to po prostu niemożliwe. Wskazała, że w magazynie brakowało towarów, zaś te, które znajdowały się w magazynie miały cenę określoną na wyższym poziomie niż u konkurencji.

Uzasadniając przedstawione stanowisko, podniosła, że dodatkowym potwierdzeniem tego, iż pozwany likwiduje (...) oddział firmy jest datowane na dzień 27 stycznia 2015 roku wypowiedzenie umowy najmu lokalu, w którym funkcjonowała kierowana przez powódkę hurtownia.

Pozwany – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w G. - reprezentowany przez fachowego pełnomocnika - w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych obejmujących koszty zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż porównując obrót netto, jaki wygenerowała powódka na przestrzeni kilku lat z łatwością można zauważyć, iż od 2011 roku obrót netto stopniowo malał. Podał przy tym, że najgorszym rokiem pod względem aktywności zawodowej powódki, był rok 2014, w którym obrót netto w porównaniu do poprzedniego okresu, zmalał aż o połowę.

Nadto, argumentował, że w ostatnich trzech miesiącach poprzedzających dokonanie wypowiedzenia M. T. nie wykonała założonego planu sprzedażowego nawet o 50%. Wskazał, że niedopuszczalnym jest, aby pozwany mógł pozwolić sobie na tak znaczne spadki przychodów i marży. W treści złożonej odpowiedzi na pozew pozwany podniósł również, że zaproponował powódce rozwiązanie, zgodnie z którym, w sytuacji gdy powódka osiągnie w okresie wypowiedzenia plan sprzedaży na poziomie 150.000 zł obrotu netto, za pośrednictwem platformy internetowej Mors 24, wówczas pozwany cofnie złożone wypowiedzenie, przy czym powódka nie podjęła się próby uzyskania zaproponowanego wyniku sprzedażowego.

Pozwany przyznał, że od dnia 04 września 2014 roku pozostaje w upadłości układowej, przy czym stanowczo zaprzeczył, aby w jakikolwiek sposób sytuacja prawna, w jakiej się znalazł, wpłynęła na stosunki z pracownikami, tym bardziej, aby miało to wpływ na rozwiązanie umowy o pracę z powódką. Podał również, że działania podejmowane przez upadłego w celu osiągnięcia założonego celu polegają m.in. na odroczeniu wykonania zobowiązań, rozłożeniu ich na raty, czy też konwersji wierzytelności na udziały.

W treści odpowiedzi na pozew pozwany podał nadto, że powódka nie wykazała się zaangażowaniem, jakiego wymagał od niej pozwany, wobec czego zmuszony był rozwiązać z powódką stosunek pracy. Wskazał przy tym, że powódka jako handlowiec otrzymywała od pozwanego wszystkie narzędzia i instrumenty, aby należycie wywiązywać się ze swych obowiązków pracowniczych, a podstawowym obowiązkiem każdego handlowca jest osiąganie wymaganych od niego planów sprzedaży. Pozwany wywodził, że obowiązkiem powódki było doprowadzenie, przy zastosowaniu wszelkich technik marketingowo-sprzedażowych, do zawarcia umowy sprzedaży towarów w cenach jakie aktualnie mógł zaoferować pozwany. Wskazał, że specyfika funkcjonowania oddziałów pozwanej spółki polega właśnie na wychodzeniu do klienta i aktywnej walce o niego, w sytuacji bardzo dużej konkurencji jaka panuje w branży elektrotechnicznej.

W konkluzji pozwany wskazał, że powodem, dla którego dokonał rozwiązania umowy o pracę z powódką, były systematycznie pogarszające się wyniki sprzedaży, jakie osiągnęła z przyczyn leżących po stronie powódki. Podał, iż brak wyników sprzedażowych w przypadku powódki wynikał wyłącznie z jej braku zaangażowania w pracę, albowiem pozwany racjonalnie ustalał plany sprzedażowe, uwzględniając aktualną sytuację na rynku, w tym istniejący kryzys w branży i własną sytuację ekonomiczną, w której się znalazł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy o pracę z dnia 01 lutego 2000 roku M. T. została zatrudniona w przedsiębiorstwie działającym pod firmą (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., na stanowisku: kierownik hurtowni, w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako miejsce wykonywania pracy wskazana została miejscowość S..

Bezsporne, a nadto dowód: umowa o pracę z dnia 01 lutego 2000 roku – k. 6 akt sprawy.

W dniu 08 października 2001 roku, na mocy porozumienia stron, wprowadzono aneks do ww. umowy o pracę z dnia 01 lutego 2000 roku w zakresie czasu trwania umowy wskazując, że umowa zawarta została na czas nieokreślony.

Bezsporne, a nadto dowód: aneks do umowy o pracę zawartej w dniu 01 lutego 2000 roku – k. 7 akt sprawy.

W dniu 13 sierpnia 2014 roku pomiędzy M. T. a przedsiębiorstwem działającym pod firmą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarte zostało porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę zawartej na czas nie określony z dnia 01 lutego 2000 roku, na podstawie którego strony od dnia 01 sierpnia 2014 roku ustaliły następujące warunki zatrudnienia: M. T. miała wykonywać pracę na stanowisku Kierownika hurtowni z miejscem wykonywania pracy - B. Oddział S., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne, a nadto dowód: porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony z dnia 01 lutego 2000 roku – k. 8 akt sprawy.

Pismem z dnia 03 lipca 2014 roku Prezes Zarządu przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystąpił do pracowników tejże, informując o trudnej sytuacji ekonomicznej Spółki. Wskazał, że prosi o rozwagę i wydajną pracę, celem ochrony miejsc pracy.

Dowód: pismo z dnia 07 lipca 2014 roku.

Pismem z dnia 03 lipca 2014 roku Prezes Zarządu przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zwrócił się do wierzycieli Spółki z informacją, iż od jesieni 2013 roku Spółka (...) przeżywa trudniejszy okres związany z obsługiwaniem zadłużenia wobec wierzycieli. Jako przyczynę ww. sytuacji wskazał nieustępliwą politykę banków kredytujących działalność Spółki, które zaczęły domagać się zwrotu kredytów, bez możliwości odnowienia choćby części z nich. Podał, że Zarząd Spółki zmuszony został do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Dowód: pismo z dnia 03 lipca 2014 roku – k. 20 akt sprawy.

Od dnia 03 lipca 2014 roku (złożenie wniosku o upadłość Spółki) niektórzy wierzyciele, kontrahenci przedsiębiorstwa (...) Oddział w S. zaniechali dalszej realizacji dostaw. Spółka miała problem z płynnością finansową – nie uiszczala swych zobowiązań wobec dostawców. Powyższe spowodowało również spadek bieżących dostaw towarów, a tym samym brak możliwości realizacji zamówień dotychczasowych (zamówień w toku).

Dowód: wyjaśnienia M. T. na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015 roku – k. 55v.; zapis nagrania rozprawy: 00:07:23; 00:08:49; zeznania świadka R. B. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 61v.-62v.; zeznania świadka Ł. F. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 62v.-63v.; zeznania świadka C. K. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63v.-64; zeznania świadka T. W. przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87 akt sprawy; zeznania świadka A. J. przesłuchanego w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87v. akt sprawy.

Konsekwencją takiej sytuacji ekonomicznej Spółki (...) była utrata kilku kontrahentów po stronie odbiorców, którzy byli stałymi klientami Oddziału w S., współpracującymi bezpośrednio z M. T..

Dowód: zeznania świadka C. K. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63v.-64.; zeznania świadka R. B. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 61v.-62v.

W dniu 14 lipca 2014 roku Prezes Zarządu zwrócił się z pisemną informacją do pracowników Spółki wskazując, że w dniu 07 lipca 2014 roku został wyznaczony nadzorca sądowy, zaś majątek Spółki zabezpieczony przez Sąd przed niekontrolowanym rozbiorem, natomiast Zarząd Mors pozostał na swoim miejscu z pewnymi ograniczeniami kompetencyjnymi. Podał, iż podpisanie ugód z bankami i dostawcami daje możliwość wycofania wniosku o upadłość z sądu w ciągu 3 tygodni i rozpoczęcie normalnej pracy.

Dowód: pismo z dnia 14 lipca 2014 roku – k. 21 akt sprawy.

Pismem z dnia 08 września 2014 roku Prezes Zarządu zwrócił się z pisemną informacją do pracowników Spółki wskazując, że Sąd ogłosił upadłość układową Spółki z możliwością zawarcia układu z wierzycielami, w związku z czym od najbliższych dni Spółka kontynuować będzie działania zmierzające do poprawy płynności dostaw i warunków współpracy z dostawcami. Wyraził przy tym nadzieję, że efektem zmian będzie stopniowa poprawa dostaw, która pozwoli efektywniej pracować na rynku z klientami.

Dowód: pismo z dnia 08 września 2014 roku – k. 22 akt sprawy.

W treści regularnej i obszernej korespondencji mailowej M. T. informowała swych przełożonych i współpracowników o problematycznych i niepokojących sytuacjach oraz informacjach nadchodzących z runku kontrahentów. Wskazywała na fakt braków magazynowych podstawowych towarów, na które klienci zgłaszali zapotrzebowanie. Sygnalizowała spóźnienia w dostawach towaru od dostawców Spółki (powodowanych opóźnieniem w realizacji płatności za poprzednie dostawy), a tym samym braku możliwości terminowego wywiązania się ze zobowiązań wobec strategicznych oraz nowych klientów hurtowni. Insynuowała, że takie sytuacje w sposób bezpośredni przyczyniają się do zrywania współpracy z hurtownią przez istotnych kontrahentów. Nadto, podkreślała okoliczność zbyt wysokich cen produktów w porównaniu do konkurencyjnych przedsiębiorstw.

Dowód: korespondencja mailowa M. T. ze skrzynki mailowej: (...)– wydruk z dnia 12 grudnia 2014 roku, z dnia 18 grudnia 2014 roku, 19 grudnia 2014 roku, 16 stycznia 2015 roku – k. 23-27; zeznania świadka C. K. na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63 akt sprawy; zapis nagrania rozprawy – 00:57:29.

Z uwagi na brak możliwości realizacji złożonych zamówień na uzgodnionych uprzednio warunkach (brak niezbędnych towarów, polityka rabatowa) oraz powzięcie informacji o ogłoszeniu upadłości, klienci rezygnowali ze współpracy z przedsiębiorstwem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., przy realizacji kolejnych etapów prowadzonych inwestycji. Rozpoczynali tym samym współpracę z innymi, konkurencyjnymi hurtowniami branżowymi.

Dowód: pismo z dnia 09 lipca 2014 roku – k. 29; zeznania świadka Ł. F. na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63; zapis nagrania rozprawy – 00:34:45; 00:40:09; zeznania świadka C. K. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63 akt sprawy; zapis nagrania rozprawy – 00:57:29; 01:00:16; 01:03:18; zeznania świadka T. W. przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87 akt sprawy; zeznania świadka A. J. przesłuchanego w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87v. akt sprawy.

Od miesiąca sierpnia 2014 roku wyniki sprzedażowe osiągnęte przez M. T. ulegały systematycznemu obniżeniu.

W miesiącu maju 2014 roku osiągała ona obrót netto na poziomie: 102.347 zł, natomiast w miesiącu sierpniu 2014 roku już tylko: 60.729 zł, zaś w miesiącu grudniu 2014 roku – 45.587 zł.

Dowód: zestawienie wyników sprzedażowych osiągniętych przez M. T. – k. 41 akt sprawy; wyjaśnienia M. T. złożone na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015 roku – k. 55v.; zapis nagrania rozprawy: 00:12:01

Zarząd przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. opracowywał plany sprzedażowe określone dla każdego pracownika oraz określał wysokość rabatów możliwą do przyznania dla klientów.

M. T. nie miała wpływu na poziomy powyższych.

Dowód: zeznania świadka R. B. na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 62v.; zapis nagrania rozprawy – 00:25:19; zeznania świadka Ł. F. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63, zapis nagrania rozprawy – 00:40:09.

Pismem z dnia 27 stycznia 2015 roku Prezes Zarządu przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wypowiedział najem lokalu znajdującego się w S. przy ul. (...), z zachowaniem 3 miesięcznego terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec kwietnia 2015 roku.

Dowód: pismo z dnia 27 stycznia 2015 roku – k. 30.

M. T. zatrudniona w Spółce (...) na stanowisku Kierownika Oddziału była postrzegana przez przełożonego – Kierownika Regionu), jako pracownik sumienny oraz zdyscyplinowany.

Dowód: zeznania świadka T. W. przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87 akt sprawy.

Brak jest jakichkolwiek dokumentowanych zastrzeżeń względem M. T..

Bezsporne; a nadto dowód: zeznania świadka A. J. przesłuchanego w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87v. akt sprawy.

Na polecenie pracownika Dyrekcji Sprzedaży, Wydział (...) Spółki (...) z dnia 28 stycznia 2015 roku przygotował następującą dokumentację dotyczącą zmian kadrowych w Oddziale S.: przeniesienie J. A. do G., wypowiedzenie umowy o pracę Ł. F. oraz M. T..

Dowód: wydruk wiadomości mailowej z dnia 28 stycznia 2015 roku – k. 42 akt sprawy.

Oświadczeniem z dnia 29 stycznia 2015 roku pracodawca rozwiązał z M. T. umowę o pracę zawartą w dniu 01 lutego 2000 roku z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 kwietnia 2015 roku. Jako przyczynę podał brak realizacji zatwierdzonego przez M. T. planu budżetu handlowca kształtującego się na poziomie wskazanym w tabeli (% wykonania – 33,79%).

Oświadczenie ww. doręczono M. T. w dniu 30 stycznia 2015 roku.

Tego samego dnia przyjechała bowiem przełożona regionalna, która wręczyła wypowiedzenia umowy o pracę wszystkim pracownikom zatrudnionym przez Spółkę w Oddziale S. (kierownik hurtowni; magazynier; handlowiec).

Dowód: rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem – k. 9 akt; wyjaśnienia M. T. na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015 roku – k. 55v.-56; zapis nagrania rozprawy – 00:12:25; 00:06:43.

Prezes Zarządu przedsiębiorstwa działającego pod firmą (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku przedstawił M. T. propozycję, na mocy której odstąpi od wypowiedzenia powierzając jej od dnia 01 maja 2015 roku stanowisko przedstawiciela handlowego, jeśli w okresie wypowiedzenia wykona plan sprzedaży na poziomie 150.000 zł obrotu netto za pośrednictwem Platformy (...).

M. T. odmówiła przyjęcia powyższej propozycji Prezesa Zarządu.

Dowód: pismo z dnia 29 stycznia 2015 roku – k. 43 akt sprawy; zeznania świadka T. W. przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87 akt sprawy; zeznania świadka A. J. przesłuchanego w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 04 listopada 2015 roku – k. 87v. akt sprawy.

Handlowiec Spółki (...) opierając swe działania wyłącznie na sprzedaży poprzez platformę (...) nie miał realnych możliwości generowania obrotów na poziomie przybliżonym do wyników sprzedaży drogą tradycyjną.

Platforma sprzedażowa (...)funkcjonowała z zakłóceniami. Zdarzały się przypadki, że towar był oznaczony jako dostępny, natomiast po jego wybraniu, w trakcie finalizowania transakcji pojawiał się komunikat o braku dostępności wybranej pozycji.

Dowód: zeznania świadka Ł. F. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 63; zapis nagrania rozprawy – 00:47:15.

Pismem z dnia 12 marca 2015 roku Prezes Zarządu przedsiębiorstwa (...) poinformował M. T., iż w związku z bieżącym okresem wypowiedzenia, po zakończonym urlopie wypoczynkowym udziela jej 3 dni na poszukiwanie pracy w okresie od 24 marca 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku, przy czym od dnia 27 marca 2015 roku do końca okresu wypowiedzenia zwalnia M. T. ze świadczenia pracy.

Dowód: pismo z dnia 12 marca 2015 roku.

Średnie wynagrodzenie brutto M. T. zatrudnionej na stanowisku kierownik hurtowni wynosi 3.872,67 zł.

Dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 10 kwietnia 2015 roku – k. 47 akt sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo M. T. w ocenie Sądu jest zasadne.

W niniejszej sprawie należało ocenić zasadność wypowiedzenia powódce umowy o pracę, ocenić czy wypowiedzenie niniejsze spełniało wymóg jasnego określenia przyczyny, czy jest ona prawdziwa i w konsekwencji ustalenie, czy powódka może skutecznie skorzystać z uprawnień przewidzianych w razie nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę.

Na wstępie wymaga wyjaśnienia, iż w przepisach kodeksu pracy istnieje wyraźne rozdzielenie pomiędzy czysto formalnym wskazaniem przyczyny wypowiedzenia, czego dotyczy art. 30 § 4 k.p., a zasadnością (prawdziwością, rzeczywistością) tej przyczyny, o czym stanowi art. 45 § 1 k.p.

Niewątpliwym jest, że pracodawca winien dokonać wypowiedzenia na piśmie oraz wskazać przyczyny uzasadniające dokonane wypowiedzenie. Konieczność zachowania takich wymogów wynika z treści art. 30 § 4 k.p., który znajduje tu zastosowanie, z uwagi na fakt zatrudnienia powódki na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

W myśl art. 30 § 4 k.p., pracodawca w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony winien wskazać przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy.

Naruszenie tegoż przepisu może polegać - i tak należy rozumieć ten przepis - na:

- nie wskazaniu w ogóle przyczyny wypowiedzenia lub
- podaniu w wypowiedzeniu innej przyczyny niż faktycznie uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę, a więc wskazanie przyczyny „nierzeczywistej” lub
- na niewystarczająco jasnym jej określeniu.

Jak wynika z bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej), jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w pojęciu art. 30 § 4 k.p. Pozorność takowej przyczyny powoduje z kolei bezzasadność dokonanego wypowiedzenia i powstanie roszczeń z art. 45 § 1 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1999 r., I PKN 645/98, z dnia 13 października 1999r., I PKN 304/99, z dnia 15 kwietnia 1999 r., I PKN 9/99).

Powinność wskazania przez pracodawcę przyczyny - wynikającej z art. 30 § 4 k.p. – ma doniosłe skutki procesowe, gdyż wskazanie w pisemnym oświadczeniu przez pracodawcę przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę przesądza o tym, że spór przed organami orzekającymi toczyć się może tylko w graniach zarzutu skonkretyzowanego w pisemnym oświadczeniu, a pracodawca jest pozbawiony możliwości powoływania się w toku postępowania na inne przyczyny, które mogłyby uzasadniać wypowiedzenie stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1998 r., I PKN 434/98).

Podkreślić należy, iż podanie pracownikowi przyczyny ma umożliwić mu dokonanie racjonalnej oceny, czy ta przyczyna w rzeczywistości istnieje i czy w związku z tym zaskarżenie czynności prawnej pracodawcy może doprowadzić do uzyskania przez pracownika odpowiednich korzyści (w tym przypadku odszkodowania).

Powyższe rozważania mają dla sprawy oraz jej rozstrzygnięcia istotne znaczenie, bowiem stwierdzenie naruszenia przepisu art. 30 § 4 k.p. ma wpływ na ocenę zgodności rozwiązania stosunku pracy z prawem, bądź też naruszenie prawa. Stwierdzenie naruszenia prawa determinuje powstanie po stronie pracownika roszczeń przewidzianych w art. 45 § 1 k.p.

Zgodnie z treścią wskazanego wyżej przepisu ustawy Kodeks pracy, w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu, jak w niniejszej sprawie - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo **odszkodowaniu**.

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie przesłanki formalne zostały spełnione. Oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu dokonane zostało na piśmie, nadto w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony była wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie. Dodatkowo w oświadczeniu o wypowiedzeniu zawarte było pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, istota sporu sprowadzała się do oceny, czy przyczyna wypowiedzenia, a mianowicie brak realizacji zatwierdzonego przez M. T. planu budżetu handlowca, była przyczyną konkretną, rzeczywistą i zasadną.

W ocenie powódki przyczyny wypowiedzenia nie były rzeczywiste, gdyż prawdziwymi powodami leżącymi u podstaw kwestionowanego wypowiedzenia są wyłącznie problemy finansowe pracodawcy, z czym wiąże się rozpoczęcie procesu upadłości układowej, a także likwidacja (...) oddziału firmy. Wskazała, że pracodawca zmierzał do uniknięcia wypłaty odprawy. Powódka stała na stanowisku, iż manipulacja, której dokonał pracodawca polega na tym, że w ostatnim okresie powódka nie mogła zrealizować założonych planów sprzedaży wobec braku towarów oraz ich wysokich cen. Podnosiła, że w normalnych warunkach wykonywała zatwierdzone plany sprzedaży, jednakże poczynając od miesiąca sierpnia 2014 roku, stało się to po prostu niemożliwe. Argumentowała przy tym, że nie było realne zrealizowanie sprzedaży na poprzednim poziomie, jeśli w magazynie brakowało towarów do sprzedaży, zaś te, które tam się znajdowały, miały cenę znacząco wyższą niż u konkurencji.

Nadto istotne jest, że ciężar udowodnienia zasadności przyczyny stanowiącej podstawę wypowiedzenia obciąża pracodawcę, a pracownika natomiast obciąża dowód istnienia okoliczności przytoczonych przez niego w celu wykazania, że wypowiedzenie jest nieuzasadnione (wyrok SN z 8.09.1997 r., I PRN 17/7).

Przyczyna wypowiedzenia powinna być skonkretyzowana. Nie oznacza to jedynie obowiązku pracodawcy wyczerpującego powołania wszystkich faktów i zdarzeń, które stały się podstawą podjęcia przez pracodawcę decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy. Konkretność przyczyny nie polega na jej opisaniu w sposób szczegółowy. Chodzi o precyzyjne wskazanie co jest przyczyną wypowiedzenia, ponieważ w przypadku ewentualnej kontroli sądowej ta właśnie skonkretyzowana przyczyna będzie podstawą do oceny, czy wypowiedzenia (w okolicznościach danej sprawy) było uzasadnione. Natomiast stopień uszczegółowienia stawianych pracownikowi zarzutów będzie już zależał od tego,

jaka przyczyna została pracownikowi podana i jakie są uwarunkowania konkretnego przypadku (wyrok SN z dnia 19.02.2009r., II PK 156/08, LEX nr 763723).

Pracodawca przedsiębiorstwo działające pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazał brak realizacji zatwierdzonego przez M. T. planu budżetu handlowca. W ocenie Sądu, stanowi ona skonkretyzowaną przyczynę.

Powódka M. T. w przedmiotowym postępowaniu wykazała zasadność swych twierdzeń.

Potwierdzenie znalazły one przede wszystkim w dowodach z zeznań świadków, ale też w treści złożonej do akt sprawy dokumentacji.

Przeprowadzone w sprawie wnikliwe postępowanie dowodowe wykazało, iż w roku 2014 pozwana Spółka znajdowała się w złej sytuacji ekonomicznej, co było naturalną konsekwencją chociażby takich okoliczności jak wypowiedzenie przez kilka banków w tym samym czasookresie umów o kredyt. Nadto, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. była zadłużona. Okoliczności te znajdują swe potwierdzenie w treści zeznań świadka T. W., ale też A. J.. Zważyć przy tym należy na fakt, iż tuż po złożeniu przez Spółkę wniosku o upadłość, w magazynach brakowało coraz to liczniejszych grup materiałów, towarów, a to z tego względu, że kolejni dostawcy wycofywali się ze współpracy z pozwaną. Dostawcy, którzy pomimo tej sytuacji kontynuowali współpracę, ograniczali swe dostawy i realizowali je dopiero po otrzymaniu bieżących należności od pozwanej. Powyższe wynikają również z treści zeznań świadka Ł. F. oraz R. B., jak i wyjaśnień samej M. T.. Ww. świadkowie zeznali nadto, że podejmowano próby oferowania klientom zamienników towarów, których brakowało, lecz jedynie sporadycznie przystawali oni na takie rozwiązania głównie z uwagi na niską jakość takich wyrobów (często produkcji chińskiej), podczas gdy zależało im na wyrobach renomowanych marek.

W takiej sytuacji naturalnym zjawiskiem i procesem jest, że klienci odchodzą, obawiają się zawierać kolejne umowy z zadłużonym podmiotem. Okolicznościom tym towarzyszyła nadto atmosfera niepokoju, strachu oraz niepewności. Opisane powyżej sytuacje, w szczególności brak towarów w magazynie oraz niekonkurencyjne poziomy cenowe, były główną przyczyną utraty przez M. T. stałych, liczących się na rynku odbiorców. Przyczyniło się to również do znacznych trudności w nawiązaniu współpracy z nowymi odbiorcami. Nadto, podnieść należy, iż polityka stosowania marży w pozwanej Spółce określana była przez kierownictwo tejże. Przedstawiciele handlowi, ani nawet kierownicy oddziałów nie mieli wpływu na zasady ustalania marży. Mogli oni jedynie stosować się w tym zakresie do wytycznych przełożonych. Każdorazowo określano im bowiem zakres wysokości marży. Nie mogli stosować poziomu marży znajdującego się poniżej zakreślonych wytycznych. To zaś powodowało, że ceny towarów u pozwanej stawały się niekonkurencyjne na rynku. W ocenie pracowników pozwanej Spółki, polityka rabatowa Spółki była źle przygotowywana (zbyt niskie rabaty powodowane zadłużeniem przedsiębiorstwa). Powyższe odnajduje swe potwierdzenie w treści zeznań byłych pracowników pozwanej w osobie Ł. F., czy też R. B..

W ocenie Sądu, w postępowaniu pracodawcy zauważalna jest chronologia i związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy kolejnymi działaniami. Zauważyć należy bowiem, że oddział pozwanej Spółki usytuowany w S. był bardzo małym oddziałem. Zatrudniono w nim wyłącznie trzech pracowników, tzn. dyrektora hurtowni, magazyniera oraz przedstawiciela handlowego.

Zważyć należy bowiem na kolejność zdarzeń. W dniu 27 stycznia 2015 roku pracodawca przygotował projekt wypowiedzenia umowy najmu lokalu, który stanowił siedzibę hurtowni (Oddział w S.). Nadto, w dniu 28 stycznia 2015 roku przedstawiciel pozwanej Spółki skierował do D. Kadr tejże wiadomość mailową, w której polecił przygotowanie następującej dokumentacji: przeniesienie pracownika zatrudnionego w charakterze magazyniera J. A. do oddziału w G., natomiast wypowiedzenia umowy o pracę F. i M. T. z uwagi na osiągnięte bardzo słabe wyniki sprzedażowe.

Co istotne w dniu 30 stycznia 2015 roku wręczono wypowiedzenie powódce. Sąd miał na uwadze fakt, że pracodawca zaproponował powódce anulowanie wypowiedzenia umowy o pracę, pod warunkiem osiągnięcia wyników sprzedażowych na określonym pułapie ze sprzedaży za pośrednictwem internetowej platformy (...). W ocenie Sądu

orzekającego w niniejszej sprawie, nawet sam pozwany nie traktował teź oferty jako możliwie satysfakcjonującą powódkę oraz jako możliwą do wykonania, skoro już wczesnej postanowiono o likwidacji tegoż oddziału Spółki. Nadto, z treści zeznań świadka Ł. F. wynika, że platforma sprzedażowa (...) nie funkcjonowała poprawnie, występowały bowiem liczne błędy odnośnie dostępności konkretnych towarów). To zaś powodowało, że transakcje nie mogły zostać sfinalizowane, a klient zniechęcony przechodził do konkurencji. Handlowiec opierając się na sprzedaży za pośrednictwem ww. platformy, nie miał możliwości generowania obrotów takich, jak poprzez sprzedaż tradycyjną (vide: zeznania świadka Ł. F. złożone na rozprawie w dniu 15 września 2015 roku – k. 62v.-63v.).

W ocenie Sądu, dla rzetelnego ustalenia najistotniejszych okoliczności przedmiotowego postępowania, istotne i niezbędne było dokonanie kompleksowej analizy całokształtu materiału dowodowego, biorąc pod względ szeroko zakreślone aspekty towarzyszące czynnościom podejmowanym przez powódkę i osiąganym przez nią wyników sprzedażowych. Tych ostatnich nie sposób analizować jedynie fragmentarycznie. W przedmiotowej sprawie istotne jest również zbadanie powyższych czynników przez pryzmat możliwości zapewnionym powódce przez pracodawcę, zaplecza materiałowego i towarowego, polityki sprzedaży, w tym również polityki rabatowej, warunków uwzględniania wysokości marży, ale też ekonomicznej sytuacji Spółki i realiów rynku.

Niekwestionowanym w sprawie jest fakt, że od miesiąca sierpnia 2014 roku wyniki sprzedażowe osiągnięte przez M. T. ulegały systematycznemu obniżeniu. Z załączonego do akt sprawy zestawienia wyników sprzedażowych osiągniętych przez M. T. (k. 41 akt sprawy) wynika, że w miesiącu maju 2014 roku osiągała ona obrót netto na poziomie: 102.347 zł, natomiast w miesiącu sierpniu 2014 roku już tylko: 60.729 zł, zaś w miesiącu grudniu 2014 roku – 45.587 zł. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że od miesiąca sierpnia 2014 roku obroty osiągnięte przez powódkę zdecydowanie spadły. Powyższe powiązane jest jednoznacznie z sytuacją ekonomiczną Spółki i brakiem towarów w ofercie. Podkreślić należy przy tym, że postępowanie wykazało, iż spadek wyników sprzedażowych jest konsekwencją zaistniałych okoliczności, w tym złożenia wniosku o upadłość Spółki i reakcją rynku na takie zdarzenie.

Na szczególną uwagę zasługuje nadto fakt, iż w treści regularnej i obszernej korespondencji mailowej M. T. informowała swych przełożonych i współpracowników o problematycznych i niepokojących sytuacjach oraz informacjach nadchodzących z rynku kontrahentów. Wskazywała na fakt braków magazynowych podstawowych towarów, na które klienci zgłaszali zapotrzebowanie. Sygnalizowała spóźnienia w dostawach towaru od dostawców Spółki (powodowanych opóźnieniem w realizacji płatności za poprzednie dostawy), a tym samym braku możliwości terminowego wywiązania się ze zobowiązań wobec strategicznych oraz nowych klientów hurtowni. Insynuowała, że takie sytuacje w sposób bezpośredni przyczyniają się do zrywania współpracy z hurtownią przez istotnych kontrahentów. Nadto, podkreślała okoliczność zbyt wysokich cen produktów w porównaniu do konkurencyjnych przedsiębiorstw (vide: korespondencja mailowa M. T. ze skrzynki mailowej: małgorzata.tabala@mors.pl). Powyższa sytuacja pozwanej nie była w żaden sposób zależna od działań powódki.

Niekwestionowanym w przedmiotowej sprawie był fakt, iż dokonano likwidacji wielu już oddziałów pozwanej Spółki. Jak wynika z treści zeznań świadka A. J. (Dyrektora Sprzedaży w pozwanej Spółce) w roku 2011 Spółka posiadała około 87 oddziałów, w roku 2014 już tylko 55 oddziałów, zaś aktualnie funkcjonuje około 28 oddziałów teź. Sąd zważył nadto na warunki lokalnego rynku. Przeciętna wiedza dotycząca prawideł rynku oraz powszechnie uznane zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż zdecydowanie łatwiejsze jest prowadzenie działalności gospodarczej (nawet małych podmiotów) na terenie dużych aglomeracji miejskich (np. w obszarze T.) aniżeli w S.. Trudno zatem czynić w kierunku powódki jakiegokolwiek zastrzeżenia, iż wyniki osiągnięte przez powódkę odbiegały w sposób znaczący od celów wyznaczonych powódce oraz od wyników osiągniętych przez innych pracowników na równorzędnych stanowiskach, biorąc pod względ po pierwsze – sytuację ekonomiczną Spółki, zadłużenie, braki towarów, zerwanie współpracy przez niektórych dostawców oraz klientów, z drugiej zaś strony warunki rynku w tak małej aglomeracji – na terenie miasta S., gdzie rozwój gospodarczy oraz ilość inwestycji kształtuje się na niskim poziomie w porównaniu z dużymi miastami w kraju.

Nadto, w ocenie Sądu niezasadne było odnoszenie przez kierownictwo Spółki i zestawianie dla porównania wyników sprzedażowych osiągniętych przez M. T. w Oddziale w S. z wynikami innych handlowców wykonujących swe obowiązki

w dużych miastach. Zakładanie dla oddziałów położonych w zupełnie innych regionach i miastach tych samych zakresów osiągniętych wyników oraz obrotów, w ocenie Sądu nie jest właściwą praktyką. Wywieść zatem można, że oczekiwania kierownictwa pozwanej Spółki były zakładane na poziomie, którego zrealizowanie w warunkach oddziału w S. oraz ówczesnej sytuacji pozwanej, było nierealne.

Na uwadze mieć należy przy tym, że brak jest jakichkolwiek dokumentów wskazujących na ewentualne zastrzeżenia pracodawcy, co do sposobu wykonywania obowiązków pracowniczych przez M. T.. Nadto, jej bezpośrednia przełożona T. W. (sprawująca funkcję kierownika regionu w Spółce), wskazała, że M. T. pracując na stanowisku kierownik oddziału była pracownikiem sumiennym oraz zdyscyplinowanym. Z treści natomiast zeznań świadka R. B. (k. 61v.-62v.) oraz Ł. F. (k. 62v. – 63v.) wynika, iż powódka dbała o klientów przedsiębiorstwa, wszelkie działania doprowadzała do końca realizacji, była bardzo zaangażowana w wykonywaną pracę, a nadto bardzo sumiennie wykonywała swe obowiązki.

W ocenie Sądu, z powyższych wynika, że osiągnięcie niższych wyników sprzedaży nie wynikało z nieefektywnego i mało skutecznego działania powódki, lecz było konsekwencją innych okoliczności, niezależnych od M. T..

W ocenie Sądu, zeznania przesłuchiwanego w sprawie świadków są szczerze, spójne, wzajemnie ze sobą korelujące. Nadto, treść tych zeznań pozostaje w zgodności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Z tych też względów Sąd przyznał im walor wiarygodności, a tym samym uczynił jako podstawę ustalonego stanu faktycznego.

Wskazać jednakże należy, iż Sąd oceniał dowody z zeznań świadków w osobach: T. W. (k. 87) oraz A. J., przesłuchiwanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni (k. 87v.), z zachowaniem pewnej dozy ostrożności z uwagi na fakt, że ww. świadkowie są aktualnie pracownikami pozwanej Spółki zajmującymi kierownicze stanowiska i z pewnością ich intencją nie byłoby ewentualne pogorszenie sytuacji procesowej pozwanej.

Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania stron jako zbędny dla rozstrzygnięcia. Pozostałe dowody przedstawione przez strony były wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie bowiem z art. 299 kpc przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W świetle cytowanego przepisu jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Z uwagi na powyższe Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu.

W tym miejscu wskazać należy, iż w treści żądania pozwu powódka wskazała, że domaga się zasądzenia od pozwanej Spółki kwoty 11.850 zł. W trakcie prowadzonego postępowania, po zapoznaniu się z treścią zaświadczenia o średnim wynagrodzeniu powódki (liczonym według zasad dotyczących ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy), strona powodowa sprecyzowała żądanie pozwu, jako równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia, nie kwestionując treści ww. zaświadczenia z dnia 10 kwietnia 2015 roku (k. 47).

W punkcie drugim części dyspozytywnej wyroku, na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu wynikającej z treści art. 98 k.p.c. w myśl którego strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem kosztów procesu.

Wysokość tych kosztów wynika z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. Nr 163,poz.1349 z późn. zm.).

Nadto, zgodnie z przepisem art. 477² § 1 k.p.c., w myśl którego zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części

nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika, Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 3.872,67 zł, o czym orzeczono w punkcie trzecim części dyspozytywnej wyroku.